

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. november 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Morten Tønning
Sagsnr.: 2016-0032/38-0141
Dok.: 2078186

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 947 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har stillet til justitsministeren den 20. september 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Søren Pind

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 947 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- Integrations- og Boligudvalg:

”Ministeren bedes kommentere artiklen "Politi i undertal måtte lade ballademagere gå" JyskeVestkysten den 10. september 2016, samt oplyse om politiet, når politiet er truet og i mindretal, må trække deres pistoler og afgive varselsskud med mulighed for efterfølgende at afgive skud rettet mod den eller de personer, der truer og/eller forhindrer politiet i at udføre deres arbejde?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet:

”Rigspolitiet kan oplyse, at politiets adgang til at anvende skydevåben er reguleret i lov nr. 956 af 20. august 2015 om politiets virksomhed (politiloven), som også – med undtagelse af peberspray - regulerer politiets brug af de øvrige magtmidler, dvs. stav, gas og hund.

Det følger af politilovens § 16, stk. 1, at politiets magtanvendelse skal være nødvendig og forsvarlig og alene må ske med midler og i en udstrækning, der står i rimeligt forhold til den interesse, der søges beskyttet. Det skal indgå i vurderingen af forsvarligheden, om magtanvendelsen indebærer risiko for, at udenforstående kan komme til skade. Der er således et krav om, at politiets magtanvendelse altid skal være nødvendig, proportional og ske med de mindst mulige midler.

De særlige betingelser for anvendelsen af skydevåben fremgår af politilovens § 17, stk. 1, hvorefter politiet kun må anvende skydevåben med henblik på

- 1) at afværge et påbegyndt eller overhængende farligt angreb på person,
- 2) at afværge overhængende fare i øvrigt for personers liv eller for, at personer pådrager sig alvorlige helbredsskader,
- 3) at afværge et påbegyndt eller overhængende farligt angreb på samfundsvigtige institutioner, virksomheder eller anlæg,
- 4) at sikre pågribelsen af personer, der har eller med rimelig grund mistænkes for at have påbegyndt eller gennemført et farligt angreb på person, medmindre der ikke skønnes at være risiko for, at den pågældende på ny vil gøre sig skyldig i et sådant angreb,
- 5) at sikre pågribelsen af personer, der har eller med rimelig grund mistænkes for at have påbegyndt eller gennemført et

farligt angreb på samfundsvigtige institutioner, virksomheder eller anlæg, eller

- 6) at sikre pågribelsen af personer, der har eller med rimelig grund mistænkes for at have begået alvorlige forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, mod statsforfatningen eller de øverste statsmyndigheder.

Før politiet afgiver skud, der indebærer risiko for skade på person, skal det så vidt muligt først ved advarselsråb og dernæst ved varselsskud tilkendegives vedkommende, at politiet har til hensigt at skyde, hvis ikke politiets påbud efterkommes. Det skal endvidere så vidt muligt sikres, at vedkommende har mulighed for at efterkomme påbuddet, jf. politilovens § 17, stk. 2.

Er der nærliggende risiko for, at udenforstående kan blive ramt, må der kun skydes i yderste nødsfald, jf. politilovens § 17, stk. 3.

En polititjenestemand, der er under direkte kommando, må kun anvende skydevåben efter ordre fra en leder, medmindre der foreligger en situation som nævnt i stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, jf. § 17, stk. 4.

Det vil i hvert enkelt tilfælde bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder, om betingelserne for at bringe et magtmiddel – herunder skydevåben – i anvendelse er opfyldt.

Brug af skydevåben er imidlertid det mest indgribende magtmiddel, som politiet råder over, og der skal derfor, som der redegjort for, foreligge særligt farlige omstændigheder, førend det vil være proportionalt at anvende skydevåben. De mindre indgribende magtmidler vil således i langt de fleste tilfælde være tilstrækkelige.

Det kan tilføjes, at Rigspolitiet – baseret på den beskrivelse af den konkrete episode, som er indeholdt i artiklen – ikke har grundlag for at antage, at der forelå en situation, hvor anvendelse af skydevåben ville have været berettiget.”

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 914 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.